

[Jens Thoft]

Men så er det også slut med vores enighed, for regeringens udspil sidste efterår var mildt sagt udtryk for den mest uduelige virksomhedsledelse, jeg nogen sinde har været ude for, i enhver tænkelig henseende.

Det gjorde de ansatte usikre, og regeringens udspil var jo ikke engang blevet tørt fra bogtrykkeren, før den havde forladt det igen. Så tog man udgangspunkt i, at der skulle fyres 5.000 mennesker, i stedet for at tage udgangspunkt i, hvad det er for opgaver, vi vil have lavet, og hvor godt og grundigt vi vil have dem lavet, og så sørge for, at de blev lavet med den mandskabsmængde, der skulle til.

Udviklingen på skatteområdet har været helt kaotisk, og alt tyder på, at sådan vil det fortsætte. Og nu er regeringen godt i gang med sammen med Socialdemokratiet at planlægge en dramatisk skattereform som følge af Danmarks underkastelse over for EF. Men man skal da ikke tro, at det gør tingene lettere.

Kaaset omkring madpakkefradraget har klart vist, hvordan det går med den her minister til at forvalte retssikkerheden. Den ene dag får betjenten medhold i, at han godt kan få fradrag, og den næste dag kommer man og opkræver pengene. Det samme gælder buschaufførerne i Århus: Den ene dag får de udbetalt pengene, og den næste dag kommer man så og henter dem igen.

Jeg vil sige: Det er ministerens form for retssikkerhed. Vi har netop fremsat forslag i dag om, at skatteministerens mulighed for den ankeværning, som han har gennemført i sin embedsperiode, fjernes og overdrages til Ligningsrådet. Det går ikke længere med denne minister på denne post.

Når vi ser på ligningen, ser vi, at virksomhedsligningen ligger brak. Og de mange edbplysninger, man får fra lønmodtagerne, betyder, at den afgørende del af ligningen har bestået i mekanisk at sammenholde oplysningerne med selvangivelsens tal. En egentlig kontrol derudover er der ikke blevet tid til; det har der ikke været ressourcer til.

Mange af kommunerne har ikke ligningsmedarbejdere, som har den nødvendige specialuddannelse til at varetage erhvervs-ligningen. Og selskabs-ligning koster i øvrigt kommunerne temmelig dyrt i forhold til det økonomiske udbytte, de har af det. Derfor har man nedprioriteret den ligning. Også det agter SF i nærmeste

fremtid at komme med forslag om for ligesom at give kommunerne en gulerod for at sørge for en ordentlig ligning.

Et særligt problem udgør hovedaktionær-/selskabs-ligningen, hvor den mellemkommunale konkurrence betyder, at hovedaktionær og selskab ikke engang lignedes i samme kommune, medmindre hovedaktionæren og selskabet tilfældigvis har bopæl i samme kommune. Men har de en ordentlig revisor, sørger de naturligvis for, at de bor i hver sin kommune, for så er det umuligt at klare en ligning.

Rundt om i de skatteeffektive kommuner oplever man, at de store skatteydere bare flytter, når ligningen begynder at blive for nærgående, for så er de ude over problemet. Og flytter de til en lille kommune med få ressourcer, kan de fortsætte hummelejtregerne.

Virkningen af skattereformens fradragssanering er, at lønmodtagerligningen i de kommende år i stigende omfang vil foregå i virksomheden. Det er der klart incitament til i skattereformen. Og derfor bliver en stor ny ligningsopgave at kigge på virksomhedernes regnskab og kontrollere, hvorledes frynsegoder til de ansatte er blevet udbetalt.

Så kommer det uholdbare i ministerens forslag, fordi ligningen af lønmodtagerne kommer til at ligge i virksomhederne. Men det er bare ikke kommunens folk, som skal ligne lønmodtagerne, der kommer ud i virksomhederne; det bliver de statslige myndigheder i told- og skatteafdelingen. Der sætter man sig efter min mening helt klart mellem to stole. Det er den ærlige erhvervsdrivende, og det er den ærlige lønmodtager, der bliver sorteper.

Der er med kommuneaftalen – det synes jeg næsten er det værste – ikke taget hul på problemerne med ligning af multinationale virksomheder. Der er ikke taget hul på ligningen af mor-og-datter-selskaber og selskaber med flere udsalgssteder. Og der er slet ikke tale om, at man gør forsøg på at tage hul på hovedaktionær-/selskabs-ligningen. Det er altså for sølle, for i det indre marked vil der med sikkerhed opstå nye ligningsbehov vedrørende multinationale virksomheder, som små ligningsenheder ikke vil kunne klare tilfredsstillende.

Det bør der derfor tages hånd om, og det er uansvarligt, at man ikke gør i det mindste et forsøg på at løse nogle af de her problemer.